

Zmiany w ustawie o wychowaniu w trzeźwości

9 marca br. znowelizowano częściowo przepisy ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi [dalej: u.w.t.]. Jako powód zmian wskazano względy bezpieczeństwa publicznego.

Sprzedaż alkoholu nocą może być zakazana

W myśl nowego art. 12 ust. 4 u.w.t., rada gminy może ustalić dla danego terenu gminy ograniczenia w godzinach nocnej sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży. Ograniczenia mogą dotyczyć sprzedaży prowadzonej między godziną 22⁰⁰ a 6⁰⁰ i mają być odpowiedzią na ewentualne potrzeby mieszkańców, wynikające z nadmiernej uciążliwości sprzedaży alkoholu nocą.

Zakaz spożywania alkoholu nie tylko na ulicach

Do tej pory ogólny zakaz spożywania napojów alkoholowych dotyczył ulic, placów i parków. Obecnie zgodnie z brzmieniem art. 14 ust. 2a u.w.t. zabrania się spożywania napojów alkoholowych w miejscu publicznym, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów. Rada gminy może wprowadzić w określonym miejscu publicznym na terenie gminy odstępstwo od tego zakazu, tylko wtedy, gdy uzna, że nie będzie to miało negatywnego wpływu na politykę przeciwdziałania alkoholizmowi i nie zakłóci bezpieczeństwa czy porządku publicznego (art. 14 ust. 2b u.w.t.).

źródło: ustawa z dnia 10 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych

Wybrane bieżące orzecznictwo

Ważność umowy o częściowym podziale majątku wspólnego, zawartej przed ustanowieniem rozdzielnosci majątkowej: „Umowa małżonków o częściowym podziale majątku wspólnego, zawarta przed ustanowieniem przez sąd rozdzielnosci majątkowej z dniem poprzedzającym zawarcie tej umowy (art. 52 § 2 k.r.o.), jest ważna.”

W czasie trwania wspólności ustawowej żaden z małżonków nie może żądać podziału majątku wspólnego. Umowa o podział takiego majątku w czasie małżeństwa jest więc niedopuszczalna. W przywołanej sprawie sąd „ocalił” jednak zawartą przez małżonków ww. umowę z uwagi na to, że późniejszy wyrok znoszący wspólność majątkową z datą wsteczną obejmował okres, w którym została zawarta ta umowa.

uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2018 r., III CZP 103/17

Brak udzielenia pomocy darczyńcy nie zawsze stanowi o rażącej niewdzięczności obdarowanego: „Znamion rażącej niewdzięczności nie wyczerpują z reguły czyny nieumyślne obdarowanego, a nawet drobne czyny umyślne niewykraczające poza zwykłe konflikty życiowe, rodzinne jak i też wywołane zachowaniem się darczyńcy. Za rażącą niewdzięczność obdarowanego nie można uznać zwykłych konfliktów rodzinnych, darowizna nie może być bowiem kartą przetargową w relacjach rodzinnych.”

W omawianej sprawie babka żądała uznania za skuteczne odwołania darowizny mieszkania na rzecz jej wnuczki z uwagi na brak udzielenia jej pomocy w chorobie. Sąd oddalił powództwo wskazując, że powódka sama przez wiele lat unikała kontaktu z rodziną, pozwana zaś nie pozostawiła próby babki bez odpowiedzi, jedynie wskazała inne niż oczekiwane przez powódkę sposoby pomocy. Co również znamienne, pozwana nigdy nie zobowiązała się do świadczenia pomocy babce. Zachowanie pozwanej nie mieściło się zatem w kategoriach rażącej niewdzięczności.

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 2 lutego 2018 r., I ACa 1082/17

Anonimowy list nie stanowi podstawy wznowienia postępowania karnego. „List, którego autorstwo jest nieznane samemu skazanemu, a który ma wskazywać na rzeczywistych, ale niezidentyfikowanych sprawców przestępstwa przypisanego skazanemu, nie może być uznany za "nowy dowód" w ujęciu art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k..”

List, o którym mowa, miał być przesłany skazanemu do zakładu karnego. Pismo nie zawierało informacji pozwalających ustalić, kto był jego autorem, jak i kim miałby być rzeczywisty sprawca przypisanego skazanemu przestępstwa. Administracja zakładu miała nie przekazać skazanemu koperty, w której list się znajdował.

W ocenie sądu taki list nie może podważać trafności wydanego wyroku – a tym samym stanowić podstawy wznowienia postępowania karnego. Zweryfikowanie prawdopodobieństwa podanych w owym piśmie informacji z uwagi na ich anonimowy i ogólny charakter jest bowiem po prostu niemożliwe.

Postanowienie Sądu Najwyższego z 14 grudnia 2017 r., V KO 80/17

Opracowanie: Ewa Koper – adwokat

Jesteśmy w posiadaniu pełnych danych związanych ze sprawami omawianymi w niniejszej publikacji.

Newsletter dostarczany jest bezpłatnie, w szczególności Klientom kancelarii. Treść publikacji nie jest formą doradztwa prawnego.

